

USTAWA
z dnia 7 września 2007 r.

**Opracowano na
podstawie: Dz.U. z
2007 r. Nr 191, poz.
1366.**

**o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie
dozoru elektronicznego**

Rozdział 1
Przepisy ogólne

Art. 1.

Ustawa określa:

- 1) warunki odbywania przez skazanego kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego, zwanej dalej „karą pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego”;
- 2) warunki i tryb orzekania o udzieleniu skazanemu zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego;
- 3) organizowanie i kontrolowanie wykonywania kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego;
- 4) nadzór nad wykonywaniem kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego.

Art. 2.

1. System dozoru elektronicznego jest jednym z systemów wykonywania kary pozbawienia wolności, polegającym na kontrolowaniu zachowania skazanego przebywającego poza zakładem karnym przy użyciu aparatury monitorującej, czyli urządzeń elektronicznych oraz instalacji i systemów, które zawierają służące tej kontroli podzespoły elektryczne lub elektroniczne, zwanej dalej „środkami technicznymi”.
2. Kontrolowanie zachowania skazanego, o którym mowa w ust. 1, dotyczy przestrzegania przez skazanego nałożonego na niego przez sąd penitencjarny obowiązku pozostawania w miejscu stałego pobytu lub w innym wskazanym miejscu w wyznaczonym czasie, jak również obowiązku powstrzymania się od przebywania w określonych miejscach lub zakazu zbliżania się do określonej osoby.
3. Wykonywanie przez skazanego nałożonych na niego przez sąd penitencjarny obowiązków podlega ścisłej kontroli i ma na celu wychowawcze oddziaływanie i zapobieganie powrotowi do przestępstwa lub przestępstwa skarbowego.
4. Do środków technicznych zalicza się:
 - 1) nadajnik – urządzenie radiowe, nadawcze, wytwarzające energię wielkiej częstotliwości dla potrzeb radiokomunikacji, umieszczane na ręce lub nodze

skazanego, wysyłające sygnały odbierane przez stacjonarne urządzenie monitorujące;

2) elektroniczne urządzenie rejestrujące:

- a) stacjonarne urządzenie monitorujące – urządzenie zawierające odbiornik radiowy, rejestrujące sygnały wysyłane przez pozostający w zasięgu monitorowania nadajnik i przekazujące je do centrali monitorowania, umieszczane na stałe w miejscu stałego pobytu skazanego lub w innym miejscu wskazanym przez sąd penitencjarny, umożliwiające komunikację telefoniczną między skazanym a organami postępowania wykonawczego w czasie przebywania skazanego w tym miejscu,
- b) przenośne urządzenie monitorujące – urządzenie stosowane przez sądowych kuratorów zawodowych, pracowników upoważnionego podmiotu dozoru oraz przez osobę, do której skazanemu zakazano się zbliżać, zawierające odbiornik radiowy, rejestrujące sygnały wysyłane przez pozostający w zasięgu monitorowania nadajnik, przechowujące uzyskane informacje o przestrzeganiu przez skazanego nałożonego na niego przez sąd penitencjarny obowiązku pozostawania w miejscu stałego pobytu lub w innym wskazanym miejscu w wyznaczonym czasie, jak również obowiązku powstrzymania się od przebywania w określonych miejscach lub zakazu zbliżania się do określonej osoby, wyposażone w interfejs, w rozumieniu ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. Nr 171, poz. 1800, z późn. zm.¹⁾), pozwalający na przekazanie tych informacji do centrali monitorowania;

3) centralę monitorowania – prowadzone przez upoważniony podmiot dozorujący centrum komputerowe wyposażone w narzędzia do przetwarzania danych osobowych, w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz.U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.²⁾), zwanego dalej „przetwarzaniem danych osobowych”, do rejestrowania, gromadzenia, odtwarzania, przechowywania, zabezpieczenia i przekazywania uprawnionym organom informacji odnoszących się do przestrzegania przez skazanego nałożonego na niego przez sąd penitencjarny obowiązku pozostawania w miejscu stałego pobytu lub w innym wskazanym miejscu w wyznaczonym czasie, jak również obowiązku powstrzymania się od przebywania w określonych miejscach lub zakazu zbliżania się do określonej osoby.

5. Środki techniczne powinny zapewniać odpowiedni zasięg monitorowania, przez który rozumie się największą odległość, z jakiej elektroniczne stacjonarne lub przenośne urządzenie rejestrujące jest w stanie odebrać i zarejestrować sygnał radiowy wysyłany przez nadajnik umożliwiający właściwe wykonywanie dozoru elektronicznego.

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 163, poz. 1362 i Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 12, poz. 66, Nr 104, poz. 708 i poz. 711, Nr 170, poz. 1217, Nr 220, poz. 1600, Nr 235, poz. 1700 i Nr 249, poz. 1834 oraz z 2007 r. Nr 23, poz. 137, Nr 50, poz. 331 i Nr 82, poz. 556.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w w Dz.U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 25, poz. 219 i Nr 33, poz. 285, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 oraz z 2007 r. Nr 165, poz. 1170 i Nr 176, poz. 1238.

Art. 3.

1. Czynności materialno-techniczne związane z kontrolą zachowania skazanego w czasie odbywania kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego przy użyciu środków technicznych powierza się upoważnionemu podmiotowi dozoru.
2. Wspieranie oraz powierzanie czynności, o których mowa w ust. 1, może nastąpić na zasadach i w trybie ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym (Dz.U. Nr 169, poz. 1420), zwanej dalej „ustawą o partnerstwie publiczno-prywatnym”. Umowa o wspieranie lub powierzenie zadania publicznego może być zawarta na czas realizacji zadania lub na czas określony.

Art. 4.

1. Upoważnionym podmiotem dozoru może być instytucja państwowa, przedsiębiorca lub podmiot zagraniczny mający siedzibę w Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli jest przedsiębiorcą w rozumieniu prawa kraju rejestracji i spełnia warunki do wykonywania w Rzeczypospolitej Polskiej działalności gospodarczej, który może wykonywać działalność gospodarczą polegającą na wykonywaniu czynności materialno-technicznych związanych z kontrolą nałożonego na skazanego przez sąd penitencjarny obowiązku pozostawania w miejscu stałego pobytu lub w innym wskazanym miejscu w wyznaczonym czasie, jak również obowiązku powstrzymania się od przebywania w określonych miejscach lub zakazu zbliżania się do określonej osoby, a także na rejestracji przypadków naruszenia tych obowiązków lub zakazu.
2. Wyboru upoważnionego podmiotu dozoru dokonuje Minister Sprawiedliwości w trybie art. 14 ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym lub w trybie określonym w rozporządzeniu wydanym na podstawie ust. 3.
3. Minister Sprawiedliwości może określić, w drodze rozporządzenia, tryb wyboru upoważnionego podmiotu dozoru, jego minimalne wymagania kapitałowe oraz inne warunki, które powinien spełniać ten podmiot, mając na uwadze konieczność zapewnienia prawidłowego wykonywania kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego.

Art. 5.

1. W kwestiach nieuregulowanych w niniejszej ustawie do wykonywania kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz.U. Nr 90, poz. 557, z późn. zm.³⁾), zwanej dalej „Kodeksem karnym wykonawczym”, z wyjątkiem przepisów art. 17, 169 § 2 i 4, art. 170 § 2 i art. 172 § 2 Kodeksu karnego wykonawczego oraz przepisów tego Kodeksu dotyczących wykonywania kary pozbawienia wolności w zakładach karnych.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1083, z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 60, poz. 701 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071 i Nr 111, poz. 1194, z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 142, poz. 1380 i Nr 179, poz. 1750, z 2004 r. Nr 93, poz. 889, Nr 210, poz. 2135, Nr 240, poz. 2405, Nr 243, poz. 2426 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 163, poz. 1363 i Nr 178, poz. 147, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i Nr 226, poz. 1648 oraz z 2007 r. Nr 123, poz. 849.

2. Do skazanego objętego systemem dozoru elektronicznego nie stosuje się przepisów o dozorcze oraz warunkowym zwolnieniu, zawartych w ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz.U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.⁴⁾), zwanej dalej „Kodeksem karnym”.

Rozdział 2

Warunki odbywania przez skazanego kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego

Art. 6.

1. Sąd penitencjarny może udzielić zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności nieprzekraczającej 6 miesięcy w systemie dozoru elektronicznego skazanemu na taką karę, za jego zgodą, posiadającemu określone miejsce stałego pobytu oraz zgodę osób pełnoletnich wspólnie z nim zamieszkujących, jeżeli jest to wystarczające do osiągnięcia celów kary oraz jeżeli szczególne względy bezpieczeństwa i stopień demoralizacji, a także inne szczególne okoliczności nie przemawiają za potrzebą jego osadzenia w zakładzie karnym, a udzieleniu takiego zezwolenia nie stoją na przeszkodzie warunki mieszkaniowe skazanego umożliwiające zainstalowanie stacjonarnego urządzenia monitorującego i funkcjonowanie systemu dozoru elektronicznego, a także możliwości techniczno-organizacyjne wykonywania tego dozoru przez upoważniony podmiot dozoru, zwane dalej „warunkami technicznymi”.
2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do skazanego na karę pozbawienia wolności nieprzekraczającą roku, jeżeli czas pozostały do odbycia tej kary nie przekracza 6 miesięcy, mając przede wszystkim na względzie dotychczasowe zachowanie skazanego w czasie odbywania kary, które uzasadnia przekonanie, że w czasie pobytu poza zakładem karnym będzie on przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa lub przestępstwa skarbowego.
3. Zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego nie udziela się skazanemu za umyślnie popełnione przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności, który był uprzednio skazany na taką karę, chyba że zachodzą warunki do wydania wyroku łącznego.
4. Przepisy ust. 1-3 stosuje się odpowiednio do sumy dwóch lub więcej niepodlegających łączeniu kar pozbawienia wolności, które skazany ma odbyć kolejno.

Art. 7.

Przepisy niniejszej ustawy stosuje się także do skazanego, wobec którego orzeczono zastępczą karę pozbawienia wolności za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe.

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w w Dz.U. z 1997 r. Nr 128, poz. 840, z 1999 r. Nr 64, poz. 729 i Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 48, poz. 548, Nr 93, poz. 1027 i Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 121, poz. 1142, Nr 179, poz. 1750, Nr 199, poz. 1935 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 25, poz. 219, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889 i Nr 243, poz. 2426, z 2005 r. Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 132, poz. 1109, Nr 163, poz. 1363, Nr 178, poz. 1479 i Nr 180, poz. 1493, z 2006 r. Nr 190, poz. 1409, Nr 218, poz. 1592 i Nr 226, poz. 1648 oraz z 2007 r. Nr 89, poz. 589, Nr 123, poz. 850 i Nr 124, poz. 859.

Art. 8.

1. W czasie odbywania kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego skazany ma obowiązek określonego zachowania się, w szczególności:
 - 1) pozostawania we wskazanym przez sąd penitencjarny miejscu w wyznaczonym czasie, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej;
 - 2) udzielania wyjaśnień dotyczących przebiegu odbywania kary w systemie dozoru elektronicznego i wykonywania nałożonych na niego obowiązków, a zwłaszcza kontaktowania się z sądowym kuratorem zawodowym;
 - 3) noszenia nadajnika;
 - 4) dbania o powierzone mu stacjonarne urządzenie monitorujące i nadajnik, a zwłaszcza ich ochrony przed utratą, zniszczeniem, uszkodzeniem lub uczynieniem niezdatnymi do użytku;
 - 5) poddania się czynnościom kontrolnym upoważnionego podmiotu dozoru mającego na celu sprawdzenie prawidłowości funkcjonowania stacjonarnego urządzenia monitorującego oraz nadajnika;
 - 6) odbierania połączeń telefonicznych przychodzących do stacjonarnego urządzenia monitorującego;
 - 7) uiszczenia w określonym terminie równowartości kosztów postępowania wykonawczego związanych z wykonywaniem kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego.
2. Sąd penitencjarny oddaje skazanego pod dozór sądowego kuratora zawodowego oraz może nałożyć na skazanego obowiązki określone w art. 72 Kodeksu karnego.
3. Sąd penitencjarny może orzec wobec skazanego zakaz zbliżania się do określonej osoby, za zgodą tej osoby, lub nałożyć na skazanego obowiązek powstrzymania się od przebywania w określonych miejscach.

Art. 9.

1. Wpłaty z tytułu kosztów postępowania wykonawczego związanych z wykonywaniem kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego stanowią dochód budżetu państwa i uiszczane są na rachunek bieżący dochodów właściwego sądu okręgowego.
2. Koszty postępowania wykonawczego związane z wykonywaniem kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego obejmują zryczałtowany koszt postępowania wykonawczego oraz koszt odbywania kary wykonywanej w tym systemie, stanowiący iloczyn kosztu jednego dnia odbywania kary i liczby dni jej odbywania.
3. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, zryczałtowany koszt postępowania wykonawczego związanego z wykonywaniem kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego oraz koszt jednego dnia odbywania kary pozbawienia wolności wykonywanej w tym systemie, mając na uwadze wydatki organów postępowania wykonawczego.

Art. 10.

Obowiązek określony w art. 8 ust. 1 pkt 1 obejmuje pozostawanie skazanego w miejscu stałego pobytu lub w innym wskazanym miejscu w wyznaczonym czasie; jednocześnie sąd penitencjarny określa przedziały czasu w ciągu doby i w poszczególnych dniach tygodnia, w których skazany ma prawo się oddalić z miejsca stałego pobytu lub innego wskazanego miejsca, na okres nieprzekraczający 12 godzin dziennie, w szczególności w celu:

- 1) świadczenia pracy;
- 2) wykonywania praktyk religijnych lub korzystania z posług religijnych;
- 3) sprawowania opieki nad osobą małoletnią, osobą niedołązną lub chorą;
- 4) kształcenia i samokształcenia oraz wykonywania twórczości własnej;
- 5) korzystania z urządzeń lub zajęć kulturalno-oświatowych i sportowych;
- 6) komunikowania się z obrońcą, pełnomocnikiem oraz wybranym przez siebie przedstawicielem, o którym mowa w art. 42 Kodeksu karnego wykonawczego;
- 7) komunikowania się z podmiotami, o których mowa w art. 38 § 1 Kodeksu karnego wykonawczego;
- 8) utrzymywania więzi z rodziną lub innymi bliskimi osobami;
- 9) korzystania z opieki medycznej lub udziału w terapii;
- 10) dokonania niezbędnych zakupów.

Art. 11.

1. Jeżeli skazany zamieszkuje wspólnie z inną osobą lub osobami pełnoletnimi, do nałożenia obowiązku, o którym mowa w art. 8 ust. 1 pkt 1, wymagana jest uprzednia zgoda tych osób udzielona na piśmie, obejmująca także umożliwienie upoważnionemu podmiotowi dozoru przeprowadzenie czynności kontrolnych określonych w art. 8 ust. 1 pkt 5.
2. Cofnięcie zgody po wydaniu postanowienia sądu penitencjarnego w sprawie udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 6 ust. 1 lub 2, jest nieskuteczne.

Art. 12.

1. W przypadku orzeczenia wobec skazanego zakazu zbliżania się do określonej osoby, o którym mowa w art. 8 ust. 3, osoba ta ma obowiązek:
 - 1) noszenia przy sobie przenośnego urządzenia monitorującego;
 - 2) dbania o powierzone jej przenośne urządzenie monitorujące, a zwłaszcza ochrony przed utratą, zniszczeniem, uszkodzeniem lub uczynieniem niezdatnym do użytku odbiornika;
 - 3) powstrzymywania się od inicjowania zbliżania się do skazanego;
 - 4) powstrzymywania się, w razie potrzeby, od przebywania w określonych miejscach w określonym czasie w celu umożliwienia skazanemu realizacji celów określonych w art. 10;

- 5) informowania upoważnionego podmiotu dozoru lub sądowego kuratora zawodowego o naruszeniu przez skazanego zakazu zbliżania się;
 - 6) poddania się czynnościom kontrolnym upoważnionego podmiotu dozoru mającym na celu sprawdzenie prawidłowości funkcjonowania przenośnego urządzenia monitorującego.
2. Jeżeli osoba, do której skazanemu zakazano się zbliżać, nie wypełnia obowiązków wymienionych w ust. 1, sąd penitencjarny, na wniosek sądowego kuratora zawodowego, może uchylić zakaz zbliżania się skazanego do tej osoby.

Art. 13.

1. W przypadku nałożenia na skazanego obowiązku, o którym mowa w art. 8 ust. 3, sąd penitencjarny określa przedziały czasu w ciągu doby i w poszczególne dni tygodnia, w których skazany ma prawo przebywać w określonych miejscach lub w miejscach przebywania osoby, do której skazany ma zakaz zbliżania się, w szczególności w celu określonym w art. 10.
2. Jeżeli kontrolowanie obowiązku, o którym mowa w art. 8 ust. 1, następuje za pomocą stacjonarnego urządzenia monitorującego a osoba, do której skazany ma zakaz zbliżania się, zamieszkuje wspólnie z inną osobą lub osobami pełnoletnimi, do nałożenia tego zakazu wymagana jest uprzednia zgoda tych osób udzielona na piśmie, obejmująca także umożliwienie upoważnionemu podmiotowi dozoru przeprowadzenie czynności kontrolnych określonych w art. 12 ust. 1 pkt 6. Przepis art. 11 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 14.

1. W przypadku nałożenia na skazanego obowiązku powstrzymania się od przebywania w określonych miejscach, o którym mowa w art. 8 ust. 3, sąd penitencjarny, na wniosek sądowego kuratora zawodowego, nakłada na upoważniony podmiot dozoru obowiązek umieszczenia we wskazanym miejscu na określony czas przenośnego lub stacjonarnego urządzenia monitorującego.
2. Właściciel lub zarządca nieruchomości, budynku lub obiektu, na których na określony czas ma zostać umieszczone stacjonarne urządzenie monitorujące, obowiązany jest umożliwić upoważnionemu podmiotowi dozoru:
 - 1) umieszczenie tego urządzenia w warunkach zapewniających jego prawidłowe funkcjonowanie;
 - 2) wykonywanie czynności kontrolnych mających na celu sprawdzenie prawidłowości funkcjonowania umieszczonego urządzenia.

Art. 15.

1. Skazany ma obowiązek zgłoszenia upoważnionemu podmiotowi dozoru gotowości do umieszczenia stacjonarnego urządzenia monitorującego oraz założenia nadajnika w terminie i w sposób określony przez sąd penitencjarny.
2. Termin, o którym mowa w ust. 1, nie może być dłuższy niż 24 godziny od ogłoszenia lub doręczenia skazanemu postanowienia o udzieleniu zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego, w przy-

padku określonym w art. 6 ust. 1, albo od zwolnienia skazanego z zakładu karnego, w przypadku określonym w art. 6 ust. 2.

3. Upoważniony podmiot dozoru ma obowiązek rejestracji zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1.

Art. 16.

1. Upoważniony podmiot dozoru obowiązany jest umieścić stacjonarne urządzenie monitorujące oraz założyć skazanemu nadajnik niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 3 dni od dnia zgłoszenia przez skazanego gotowości, o której mowa w art. 15 ust. 1.
2. O niezgłoszeniu przez skazanego gotowości, o której mowa w art. 15 ust. 1, albo o uchylaniu się skazanego od niezwłocznego umieszczenia przez upoważniony podmiot dozoru stacjonarnego urządzenia monitorującego oraz od założenia nadajnika, upoważniony podmiot dozoru niezwłocznie informuje sądowego kuratora zawodowego oraz sędziego penitencjarnego.

Art. 17.

1. Jeżeli skazany nie zachowa wyznaczonego terminu do zgłoszenia upoważnionemu podmiotowi dozoru gotowości, o której mowa w art. 15 ust. 1, albo uchyli się od niezwłocznego umieszczenia przez upoważniony podmiot dozoru stacjonarnego urządzenia monitorującego oraz od założenia nadajnika, sąd penitencjarny niezwłocznie uchyla zezwolenie na odbycie przez skazanego kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego i poleca go doprowadzić do zakładu karnego.
2. Kosztami doprowadzenia obciąża się skazanego, o czym należy go pouczyć.
3. Przyjęcie do wiadomości pouczenia, o którym mowa w ust. 2, skazany potwierdza podpisem.
4. Przepis art. 9 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

Art. 18.

W wyjątkowych przypadkach, uzasadnionych szczególnymi okolicznościami, sąd penitencjarny może odstąpić od uchylecia zezwolenia, o którym mowa w art. 17 ust. 1.

Art. 19.

Jeżeli względy wychowawcze za tym przemawiają, sąd penitencjarny może w czasie odbywania przez skazanego kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego ustanawiać, rozszerzać lub zmieniać obowiązki wymienione w art. 72 § 1 pkt 3-8 Kodeksu karnego lub zwolnić od wykonania nałożonych na tej podstawie obowiązków, z wyjątkiem obowiązku określonego w art. 72 § 2 Kodeksu karnego.

Art. 20.

W wyjątkowych przypadkach, uzasadnionych szczególnymi okolicznościami, sąd penitencjarny może zmienić miejsce, w którym skazany ma przebywać odbywając

karę pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego, a także zmienić przedziały czasu, w których skazany może oddalić się z tego miejsca. Przepisy art. 11, 13 i 14 stosuje się odpowiednio.

Art. 21.

1. W przypadkach szczególnie ważnych dla skazanego, uzasadnionych warunkami zdrowotnymi, rodzinnymi lub osobistymi, sędzia penitencjarny może mu zezwolić na oddalenie się poza miejsce, o którym mowa w art. 8 ust. 1 pkt 1, na okres nieprzekraczający jednorazowo 7 dni, w miarę potrzeby, w asyście osoby najbliższej lub osoby godnej zaufania.
2. W przypadkach niecierpiących zwłoki zezwolenia może udzielić sądowy kurator zawodowy. Zezwolenie sądowego kuratora zawodowego wymaga niezwłocznego zatwierdzenia przez sędziego penitencjarnego.

Art. 22.

Jeżeli po udzieleniu zezwolenia na oddalenie się, o którym mowa w art. 21 ust. 1, wystąpią nowe okoliczności uzasadniające przekonanie, że skazany w czasie tego oddalenia nie będzie przestrzegał porządku prawnego, organ, który udzielił tego zezwolenia, niezwłocznie podejmuje decyzję o jego cofnięciu.

Art. 23.

Skazanemu, który korzystając z zezwolenia na oddalenie się, o którym mowa w art. 21 ust. 1, nadużył zaufania i nie powrócił do określonego miejsca w wyznaczonym czasie, nie udziela się ponownego zezwolenia do dnia zakończenia okresu dozoru elektronicznego, chyba że w dostateczny sposób wykaże, że nastąpiło to z przyczyn od niego niezależnych.

Art. 24.

Czasu przebywania skazanego poza miejscem stałego pobytu lub innym wskazanym miejscem na podstawie zezwolenia, o którym mowa w art. 21 ust. 1, nie odlicza się od okresu odbywania kary w systemie dozoru elektronicznego, chyba że sędzia penitencjarny zarządzi inaczej, w przypadku gdy skazany w tym czasie nadużył zaufania i nie powrócił do określonego miejsca w wyznaczonym czasie.

Art. 25.

1. Usunięcie stacjonarnego urządzenia monitorującego lub nadajnika może nastąpić wyjątkowo, jeżeli przemawiają za tym ważne względy zdrowotne lub osobiste skazanego i wymaga uprzedniej zgody sędziego penitencjarnego.
2. W przypadkach niecierpiących zwłoki zgody, o której mowa w ust. 1, może udzielić sądowy kurator zawodowy; zgoda sądowego kuratora zawodowego wymaga niezwłocznego zatwierdzenia przez sędziego penitencjarnego.

Art. 26.

1. Okres między usunięciem a ponownym zainstalowaniem stacjonarnego urządzenia monitorującego lub założeniem nadajnika stanowi przerwę w wykonaniu kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego.
2. Jeżeli przerwa, o której mowa w ust. 1, trwała przez okres równy co najmniej połowie kary pozbawienia wolności wykonywanej w tym systemie, sąd penitencjarny może warunkowo zawiesić wykonanie reszty kary na zasadach określonych w art. 69-75 Kodeksu karnego.

Art. 27.

1. Rozpoczęcie odbywania kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego następuje w dniu, w którym uruchomiono środki techniczne niezbędne do wykonywania tej kary w tym systemie.
2. Z czynności uruchomienia środków technicznych, o której mowa w ust. 1, upoważniony podmiot dozoru sporządza protokół, a także niezwłocznie zawiadamia sądowego kuratora zawodowego, zamieszczając o tym wzmiankę w protokole.
3. Sądowy kurator zawodowy w przypadku rozpoczęcia odbywania kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego zawiadamia o tym sąd penitencjarny, który określa datę początkową, od której należy liczyć okres wykonywania tej kary w tym systemie.
4. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 3, może być także doręczone za pomocą telefaksu lub poczty elektronicznej; w takim przypadku dowodem doręczenia jest potwierdzenie transmisji danych.

Art. 28.

1. Sąd penitencjarny uchyła zezwolenie na odbycie przez skazanego kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego, jeżeli:
 - 1) skazany, odbywając karę w tym systemie, naruszył porządek prawny, w szczególności popełnił przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, lub uchyła się od wykonania nałożonych obowiązków, orzeczonego środka karnego, dozoru sądowego kuratora zawodowego lub od kontroli upoważnionego podmiotu dozoru;
 - 2) skazany korzystający z zezwolenia na oddalenie się, o którym mowa w art. 21 ust. 1, został zatrzymany przez uprawniony organ w związku z naruszeniem przez niego porządku prawnego w okresie trwania oddalenia;
 - 3) odwołano przerwę w wykonaniu kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego z powodu innego niż ustanie przyczyny, dla której przerwa została udzielona;
 - 4) zarządzono wykonanie reszty kary pozbawienia wolności odbywanej w tym systemie, warunkowo zawieszanej w trybie art. 26 ust. 2 lub art. 82 ust. 3;
 - 5) skazany w czasie wykonywania kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego został tymczasowo aresztowany w innej sprawie.

2. Sąd penitencjarny może odstąpić od uchylenia zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, w wyjątkowych przypadkach, uzasadnionych szczególnymi okolicznościami.

Art. 29.

Sąd penitencjarny może uchylić zezwolenie na odbycie przez skazanego kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego, jeżeli skazany korzystający z zezwolenia na oddalenie się, o którym mowa w art. 21 ust. 1, nie powrócił do określonego miejsca w wyznaczonym czasie.

Art. 30.

1. W razie uchylenia zezwolenia, o którym mowa w art. 28 ust. 1 lub art. 29, sąd penitencjarny orzeka o tym, w jakim zakresie karę pozbawienia wolności uznać za wykonaną, uwzględniając zaliczenie na poczet kary okresu objętego systemem dozoru elektronicznego.
2. Skazanego zawiadamia się o obliczonym okresie kary pozbawienia wolności pozostałej do wykonania w zakładzie karnym; z dokonanej czynności sporządza się protokół.
3. Przyjęcie do wiadomości zawiadomienia, o którym mowa w ust. 2, skazany potwierdza podpisem, a odmowę podpisu zaznacza się w protokole.

Art. 31.

1. W razie uchylenia zezwolenia, o którym mowa w art. 28 ust. 1 lub art. 29, sąd penitencjarny poleca doprowadzić skazanego do zakładu karnego, o czym należy go pouczyć.
2. Kosztami doprowadzenia obciąża się skazanego, o czym należy go pouczyć.
3. Przepis art. 9 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

Art. 32.

W razie uchylenia zezwolenia na odbycie przez skazanego kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego ponowne udzielenie zezwolenia na odbycie kary w tym systemie jest niedopuszczalne w tej samej sprawie.

Art. 33.

Jeżeli w czasie odbywania kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego i w ciągu dalszych 6 miesięcy po upływie okresu tego dozoru nie uchylono zezwolenia na odbycie kary w tym systemie, karę pozbawienia wolności uważa się za wykonaną z dniem zakończenia okresu objętego systemem dozoru elektronicznego.

Art. 34.

Jeżeli skazanym jest osoba określona w art. 6 ust. 1, odbycie kary 6 miesięcy pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego nie sta-

nowi przesłanki powrotu do przestępstwa, określonej w art. 64 Kodeksu karnego, lub przesłanki powrotu do przestępstwa skarbowego, określonej w art. 37 § 1 pkt 4 ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz.U. z 2007 r. Nr 111, poz. 765 i Nr 112, poz. 766).

Art. 35.

Zatarcie skazania na karę pozbawienia wolności wykonywaną w systemie dozoru elektronicznego następuje z mocy prawa z upływem 10 lat od zakończenia okresu objętego systemem dozoru elektronicznego; na wniosek skazanego sąd może zarządzić zatarcie skazania już po upływie roku, jeżeli skazany w tym okresie przestrzegał porządku prawnego.

Art. 36.

Jeżeli wobec skazanego na karę pozbawienia wolności wykonywaną w systemie dozoru elektronicznego orzeczono karę grzywny lub środek karny, zatarcie skazania nie może nastąpić przed wykonaniem, darowaniem lub przedawnieniem ich wykonania.

Art. 37.

Jeżeli skazany po rozpoczęciu, lecz przed upływem okresu wymaganego do zatarcia skazania ponownie popełnił przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, dopuszczalne jest tylko jednoczesne zatarcie wszystkich skazań.

Rozdział 3

Warunki i tryb orzekania o udzieleniu skazanemu zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego

Art. 38.

Orzekanie w sprawach dotyczących wykonania kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego należy do sądu penitencjarnego, w którego okręgu kara jest lub ma być wykonywana.

Art. 39.

Sąd penitencjarny orzeka:

- 1) na wniosek skazanego lub
- 2) za zgodą skazanego, na wniosek jego obrońcy, prokuratora, sądowego kuratora zawodowego lub dyrektora zakładu karnego.

Art. 40.

1. Wniosek, o którym mowa w art. 39, wraz z uzasadnieniem składa się na piśmie.
2. Uzasadnienie wniosku powinno zawierać wskazanie okoliczności, o których mowa w art. 6 ust. 1 lub 2.

3. Do wniosku dołącza się zgodę osób, o których mowa w art. 11 ust. 1 i art. 13 ust. 2.
4. Sąd penitencjarny wydaje postanowienie w terminie 7 dni od dnia wpływu wniosku.

Art. 41.

1. Jeżeli wniosek o udzielenie zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego dotyczy skazanego, który odbywa już karę pozbawienia wolności w zakładzie karnym, posiedzenie sądu penitencjarnego powinno odbyć się w tym zakładzie, w którym skazany przebywa.
2. Sąd penitencjarny wysłuchuje przedstawiciela administracji zakładu karnego co do celowości udzielenia zezwolenia, o którym mowa w ust. 1.
3. Udział prokuratora jest obowiązkowy.

Art. 42.

Przed wydaniem postanowienia o udzieleniu skazanemu zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego sąd penitencjarny ustala, czy na przeszkodzie udzieleniu zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego nie stoją warunki techniczne.

Art. 43.

Przed wydaniem postanowienia o udzieleniu skazanemu zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego sąd penitencjarny wysłuchuje skazanego lub jego obrońcę, sądowego kuratora zawodowego, jeżeli składał wniosek o zezwolenie, o którym mowa w art. 6 ust. 1 lub 2, oraz przedstawiciela skazanego, o którym mowa w art. 42 Kodeksu karnego wykonawczego; przed nałożeniem obowiązku powstrzymania się od przebywania w określonych miejscach lub zakazu zbliżania się do określonej osoby sąd wysłuchuje również osoby, o których mowa w art. 13 ust. 2, oraz właścicieli lub zarządców, o których mowa w art. 14 ust. 2.

Art. 44.

1. W postanowieniu o udzieleniu skazanemu zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego sąd penitencjarny:
 - 1) określa miejsce, czas, rodzaj lub sposób wykonywania nałożonych obowiązków;
 - 2) wyznacza termin i określa sposób zgłoszenia przez skazanego upoważnionemu podmiotowi dozoru gotowości do umieszczenia stacjonarnego urządzenia monitorującego i założenia nadajnika;
 - 3) określa koszty postępowania wykonawczego związane z wykonywaniem kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego oraz termin ich uiszczenia.

2. O terminie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, sędzia penitencjarny zawiadamia sądowego kuratora zawodowego, jeżeli nie brał on udziału w posiedzeniu sądu penitencjarnego, a także upoważniony podmiot dozoruujący.
3. Odpis postanowienia sądu penitencjarnego doręcza się sądowemu kuratorowi zawodowemu i upoważnionemu podmiotowi dozoruującemu.

Art. 45.

Sąd penitencjarny może zwolnić skazanego w całości albo w części od ponoszenia kosztów postępowania wykonawczego związanych z wykonywaniem kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego, jeżeli skazany w sposób należyty wykaże, że nie jest w stanie ponieść tych kosztów bez uszczerbku dla niezbędnego utrzymania siebie lub rodziny.

Art. 46.

Sąd penitencjarny, wydając postanowienie, o którym mowa w art. 44 ust. 1, poucza skazanego o przysługujących mu prawach i obowiązkach oraz o konsekwencjach naruszenia warunków odbywania kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego.

Art. 47.

Postanowienie sądu penitencjarnego o udzieleniu zezwolenia, o którym mowa w art. 44 ust. 1, podlega wykonaniu niezwłocznie, jeżeli zostało wydane na wniosek prokuratora lub jeżeli prokurator oświadczył, że nie sprzeciwia się udzieleniu tego zezwolenia.

Art. 48.

O wydaniu postanowienia, o którym mowa w art. 44 ust. 1, sędzia penitencjarny niezwłocznie zawiadamia pokrzywdzonego, jego przedstawiciela ustawowego lub osobę, pod której stałą pieczęć pokrzywdzony pozostaje.

Art. 49.

1. Sąd penitencjarny, udzielając zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego skazanemu odbywającemu karę pozbawienia wolności w zakładzie karnym, wydaje jednocześnie nakaz zwolnienia z tego zakładu.
2. O terminie zwolnienia sędzia penitencjarny niezwłocznie zawiadamia sądowego kuratora zawodowego oraz upoważniony podmiot dozoruujący.
3. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 2, może być także doręczone za pomocą telefaksu lub poczty elektronicznej; w takim przypadku dowodem doręczenia jest potwierdzenie transmisji danych.

Art. 50.

W przypadku objęcia wyrokiem łącznym kary pozbawienia wolności wykonywanej w systemie dozoru elektronicznego sąd penitencjarny z urzędu uchyla zezwolenie na odbycie tej kary w tym systemie, co nie stoi na przeszkodzie jednoczesnemu udzieleniu zezwolenia na odbycie kary łącznej pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego, jeżeli zachodzą warunki określone w art. 6 ust. 1 lub 2.

Art. 51.

W przypadku orzekania w przedmiocie, o którym mowa w art. 20, sąd penitencjarny stosuje odpowiednio tryb określony w art. 43 i 44.

Art. 52.

1. Na postanowienie sądu penitencjarnego, o którym mowa w art. 44 ust. 1, zażalenie przysługuje skazanemu lub jego obrońcy, prokuratorowi, a także sądowemu kuratorowi zawodowemu lub dyrektorowi zakładu karnego, jeżeli składali wniosek o udzielenie zezwolenia; w przypadku skazanego, który odbywa karę pozbawienia wolności w zakładzie karnym, zażalenie przysługuje także dyrektorowi zakładu karnego.
2. Złożenie zażalenia, o którym mowa w ust. 1, wstrzymuje wykonanie postanowienia o udzieleniu tego zezwolenia.
3. Zażalenie, o którym mowa w ust. 1, niezwłocznie przekazuje się wraz z aktami sprawy sądowi odwoławczemu, który rozpoznaje sprawę najpóźniej w terminie 7 dni od daty wpływu zażalenia wraz z aktami sprawy do tego sądu.

Art. 53.

Na postanowienie sądu penitencjarnego o odmowie udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 6 ust. 1 i 2, przysługuje zażalenie skazanemu lub jego obrońcy, prokuratorowi, a także sądowemu kuratorowi zawodowemu lub dyrektorowi zakładu karnego, jeżeli składali wniosek o udzielenie zezwolenia; przepis art. 52 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 54.

Ponowny wniosek skazanego lub jego obrońcy o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w art. 6 ust. 1 lub 2, w tej samej sprawie złożony przed upływem 3 miesięcy od dnia wydania postanowienia o odmowie udzielenia tego zezwolenia pozostawia się bez rozpoznania.

Art. 55.

1. Postanowienie o uchyleniu zezwolenia, o którym mowa w art. 17 ust. 1 oraz w art. 28 ust. 1 lub art. 29, wydaje sąd penitencjarny, który go udzielił.
2. Przed uchyleniem zezwolenia sąd penitencjarny, o ile uzna to za konieczne, wysłuchuje skazanego lub jego obrońcę, a także sądowego kuratora zawodowego oraz przedstawiciela skazanego, o którym mowa w art. 42 Kodeksu karnego wykonawczego.

3. Niestawiennictwo prokuratora nie wstrzymuje rozpoznania sprawy.
4. Na postanowienie sądu penitencjarnego o uchyleniu zezwolenia przysługuje zażalenie. Przepisy art. 52 ust. 3 i art. 53 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 4

Organizowanie i kontrolowanie wykonywania kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego

Art. 56.

1. Czynności związane z organizowaniem i kontrolowaniem wykonywania kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego wykonują sądowy kurator zawodowy i upoważniony podmiot dozorujący.
2. W kwestiach nieuregulowanych w niniejszej ustawie przepisy o sądowym kuratorze zawodowym i dozorcze stosuje się odpowiednio.

Art. 57.

1. W zakresie czynności, o których mowa w art. 56 ust. 1, sądowy kurator zawodowy oraz upoważniony podmiot dozorujący wykonują polecenia sędziego penitencjarnego; upoważniony podmiot dozorujący jest również organem uprawnionym do wykonywania orzeczeń.
2. W celu realizacji czynności postępowania wykonawczego, o których mowa w art. 56 ust. 1, sądowy kurator zawodowy współdziała z odpowiednimi podmiotami, o których mowa w art. 38 § 1 Kodeksu karnego wykonawczego.

Art. 58.

1. W razie potrzeby upoważniony podmiot dozorujący może żądać od Policji udzielenia pomocy przy dokonywaniu czynności postępowania wykonawczego, w szczególności pomocy przy wejściu do miejsca stałego pobytu skazanego lub innego wskazanego miejsca przebywania skazanego:
 - 1) w celu sprawdzenia prawidłowości funkcjonowania i użytkowania stacjonarnego urządzenia monitorującego lub nadajnika;
 - 2) w razie stwierdzenia każdego nieuprawnionego oddziaływania na funkcjonowanie nadajnika lub stacjonarnego urządzenia monitorującego skutkującego zakłóceniem lub zaprzestaniem tego funkcjonowania, a także nieuprawnionym odłączeniem stacjonarnego urządzenia monitorującego od sieci elektrycznej lub linii telefonicznej, zwanego dalej „manipulacją”.
2. W sprawach, o których mowa w ust. 1, Policja ma obowiązek udzielenia pomocy; kosztami pomocy obciąża się skazanego, o czym należy go pouczyć.
3. Przepis art. 9 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

Art. 59.

1. Czynności materialno-techniczne powierzone upoważnionemu podmiotowi dozorującemu polegają na kontroli przestrzegania przez skazanego nałożonego na

niego przez sąd penitencjarny obowiązku pozostawania w miejscu stałego pobytu lub w innym wskazanym miejscu w wyznaczonym czasie, a także obowiązku powstrzymania się od przebywania w określonych miejscach lub zakazu zbliżania się do określonej osoby, za zgodą tej osoby.

2. Czynności materialno-techniczne, o których mowa w ust. 1, obejmują w szczególności umieszczenie stacjonarnego urządzenia monitorującego i założenie skazanemu nadajnika, usunięcie tego urządzenia i nadajnika oraz rejestrację przypadków, o których mowa w ust. 3.
3. Upoważniony podmiot dozoru jest rejestrować każde zdarzenie polegające na przerwaniu łączności radiowej między nadajnikiem a stacjonarnym urządzeniem monitorującym, każde nawiązanie łączności radiowej między nadajnikiem a przenośnym urządzeniem monitorującym oraz każdą manipulację, a także wyczerpanie się wewnętrznego źródła zasilania, zwane dalej „zdarzeniem podlegającym rejestracji”.

Art. 60.

1. Upoważniony podmiot dozoru przechowuje i archiwizuje dane osobowe oraz informacje zarejestrowane w związku z wykonywaniem czynności materialno-technicznych, o których mowa w art. 59, w sposób zapewniający bezpieczeństwo przechowywanych danych i informacji.
2. Dane i informacje, o których mowa w ust. 1, upoważniony podmiot dozoru jest obowiązany przechowywać przez okres 2 lat od chwili uzyskania określonych danych osobowych lub zarejestrowania danej informacji.
3. W przypadku zaprzestania działalności przez upoważniony podmiot dozoru dane i informacje, o których mowa w ust. 1, przechowuje podmiot wskazany przez Ministra Sprawiedliwości.
4. Upoważniony podmiot dozoru niszczy dane i informacje, o których mowa w ust. 1, niezwłocznie po upływie okresu ich przechowywania.
5. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, sposób archiwizowania oraz sposób i tryb niszczenia danych i informacji, o których mowa w ust. 1, mając w szczególności na względzie potrzebę zapewnienia ochrony tych danych i informacji przed dostępem osób nieuprawnionych oraz prawidłowe zabezpieczenie tych danych i informacji.

Art. 61.

Dane osobowe oraz informacje zarejestrowane przez upoważniony podmiot dozoru w związku z kontrolą przestrzegania przez skazanego nałożonego na niego przez sąd penitencjarny obowiązku pozostawania w miejscu stałego pobytu lub w innym wskazanym miejscu w wyznaczonym czasie, a także obowiązku powstrzymania się od przebywania w określonych miejscach lub zakazu zbliżania się do określonej osoby, za zgodą tej osoby, mogą być ujawnione Policji oraz przetwarzane przez Policję, wyłącznie w celu zapobiegania lub wykrywania przestępstw lub przestępstw skarbowych.

Art. 62.

Przedstawicielem upoważnionego podmiotu dozoru wykonującym czynności, o których mowa w art. 59, oraz osobą nadzorującą ich wykonanie zatrudnioną w upoważnionym podmiocie dozoru może być obywatel polski o nieposzlakowanej opinii, który nie był skazany prawomocnym wyrokiem sądu za umyślnie popełnione przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, korzystający z pełni praw publicznych i cywilnych, posiadający co najmniej średnie wykształcenie oraz odpowiednie kwalifikacje zawodowe, w szczególności udokumentowaną w stopniu co najmniej podstawowym wiedzę w zakresie budowy i funkcjonowania urządzeń elektronicznych oraz instalacji i systemów, które zawierają podzespoły elektryczne lub elektroniczne.

Art. 63.

Upoważniony podmiot dozoru obowiązany jest niezwłocznie zawiadomić sądowego kuratora zawodowego oraz sędziego penitencjarnego o każdym zdarzeniu:

- 1) podlegającym rejestracji;
- 2) polegającym na naruszeniu obowiązku, o którym mowa w art. 12 ust. 1, nałożonego na osobę, do której skazanemu zakazano się zbliżać.

Art. 64.

Upoważniony podmiot dozoru obowiązany jest do:

- 1) usunięcia, bez zbędnej zwłoki, stwierdzonych uchybień w funkcjonowaniu środków technicznych niezbędnych do wykonywania kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego;
- 2) składania sądowemu kuratorowi zawodowemu, w terminach przez niego określonych, okresowych sprawozdań z przebiegu wykonywania kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego.

Art. 65.

1. W celu sprawdzenia prawidłowości funkcjonowania i użytkowania stacjonarnego urządzenia monitorującego lub nadajnika upoważniony podmiot dozoru ma prawo dokonać, w każdym czasie, kontroli technicznej tych urządzeń oraz żądać od skazanego wyjaśnień co do zdarzenia podlegającego rejestracji.
2. Skazany, a także osoby wymienione w art. 11 ust. 1 i art. 13 ust. 2 oraz właściciele i zarządcy, o których mowa w art. 14 ust. 2, mają obowiązek współdziałać w tym zakresie, a zwłaszcza umożliwić upoważnionemu podmiotowi dozoru wejście do pomieszczeń, w których przebywają lub na stanowiącą ich własność lub będącą w ich zarządzie nieruchomość, budynek lub obiekt.
3. Z przeprowadzonej kontroli technicznej sporządza się protokół.

Art. 66.

1. Przed kontrolą techniczną przeprowadzającą kontrolę przedstawiciel upoważnionego podmiotu dozoru okazuje skazanemu oraz osobom, o których mowa w art. 11 ust. 1 i art. 13 ust. 2, albo właścicielowi lub zarządcy, o których

mowa w art. 14 ust. 2, dokument identyfikujący go jako osobę uprawnioną do przeprowadzenia kontroli, wystawiony przez upoważniony podmiot dozorujący.

2. Na czynności kontrolne osobom, o których mowa w art. 11 ust. 1 i art. 13 ust. 2, a także właścicielowi lub zarządcy, o których mowa w art. 14 ust. 2, oraz skazanemu przysługuje skarga do sędziego penitencjarnego.

Art. 67.

1. Czynności kontrolne, o których mowa w art. 65 ust. 1, prowadzone przez upoważniony podmiot dozorujący w obecności skazanego lub osoby, do której skazany ma zakaz zbliżania się, a także osób z nimi zamieszkujących powinny być dokonane zgodnie z celem tych czynności, z zachowaniem umiaru i poszanowania godności osób, których te czynności dotyczą, oraz bez wyrządzania zbędnych dolegliwości.
2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do czynności kontrolnych prowadzonych w miejscu, o którym mowa w art. 14 ust. 2.

Art. 68.

1. Czynności kontrolnych można dokonać w porze nocnej tylko w przypadkach niecierpiących zwłoki; za porę nocną uważa się czas od godziny 22 do godziny 6.
2. Kontrolę techniczną rozpoczętą za dnia można prowadzić nadal pomimo nastania pory nocnej.

Art. 69.

1. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki techniczne urządzeń wchodzących w skład środków technicznych niezbędnych do kontroli wykonywania przez skazanego nałożonego na niego przez sąd penitencjarny obowiązku pozostawania w miejscu stałego pobytu lub w innym wskazanym miejscu w wyznaczonym czasie, jak również obowiązku powstrzymania się od przebywania w określonych miejscach lub zakazu zbliżania się do określonej osoby, a także sposób organizowania tych urządzeń w system informatyczny oraz sposób przekazywania danych wewnątrz tego systemu.
2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, należy uwzględnić w szczególności konieczność prawidłowego przetwarzania danych osobowych oraz zabezpieczenia tych danych, rejestrowanych w centrali monitorowania, a także prawidłowość rejestrowania, gromadzenia, odtwarzania, przechowywania, zabezpieczenia i częstotliwość przekazywania uprawnionym organom informacji odnoszących się do przestrzegania przez skazanego nałożonego na niego przez sąd penitencjarny obowiązku pozostawania w miejscu stałego pobytu lub w innym wskazanym miejscu w wyznaczonym czasie, a także obowiązku powstrzymania się od przebywania w określonych miejscach lub zakazu zbliżania się do określonej osoby.

Art. 70.

1. W czasie wykonywania kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego skazany może bezpośrednio zwracać się do upoważnionego podmiotu dozoru, sądowego kuratora zawodowego lub sędziego penitencjarnego ze sprawami związanymi z wykonywaniem tej kary w tym systemie; do sądowego kuratora zawodowego skazany może się zwracać również w sprawach osobistych.
2. Bezpośrednio po uruchomieniu systemu dozoru elektronicznego skazanemu udziela się stosownych informacji, w szczególności o adresach i kompetencjach instytucji oraz organizacji społecznych udzielających pomocy materialnej, medycznej, w znalezieniu pracy, a także porad prawnych.

Art. 71.

1. Skazany ma prawo składać wnioski, skargi i prośby na piśmie albo ustnie.
2. Wnioski, skargi i prośby, o których mowa w ust. 1, sędzia penitencjarny, sądowy kurator zawodowy i upoważniony podmiot dozoru przyjmują także w czasie bezpośrednich kontaktów ze skazanym, zwłaszcza w czasie kontroli nałożonych obowiązków.

Art. 72.

1. W czasie wykonywania kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego skazany informuje sądowego kuratora zawodowego o istotnych zmianach w jego sytuacji zawodowej mających wpływ na efektywne wykonanie kary w tym systemie.
2. Sądowy kurator zawodowy ustala formę i zakres niezbędnej pomocy, udzielanej także przez przedstawiciela podmiotu, o którym mowa w art. 38 § 1 Kodeksu karnego wykonawczego.

Art. 73.

1. W każdym czasie sąd penitencjarny lub sądowy kurator zawodowy mogą żądać od skazanego wyjaśnień dotyczących przebiegu odbywania kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego i w tym celu wzywać go do osobistego stawiennictwa.
2. Wyjaśnień, o których mowa w ust. 1, sąd penitencjarny lub sądowy kurator zawodowy mogą również żądać od skazanego telefonicznie lub za pomocą stacjonarnego urządzenia monitorującego; z czynności tej sporządza się zapis.
3. Skazanego można wzywać lub zawiadamiać o czynnościach procesowych telefonicznie, za pomocą stacjonarnego urządzenia monitorującego w czasie, gdy ma on obowiązek przebywać w zasięgu monitorowania tego urządzenia. Jeżeli skazany nie odbierze połączenia telefonicznego przychodzącego do stacjonarnego urządzenia monitorującego, wezwanie lub zawiadomienie uznaje się za skuteczne. W aktach sprawy pozostawia się zapis nadanego komunikatu lub zapissek o czasie nieodebranego połączenia, z podpisem osoby nadającej.
4. Jeżeli skazany wskaże organom, o których mowa w ust. 1, numer telefaksu lub adres poczty elektronicznej, wezwań i zawiadomień o czynnościach procesowych.

wych można dokonać także za ich pomocą; w takim przypadku dowodem doręczenia jest potwierdzenie transmisji danych.

Art. 74.

1. W czasie wykonywania kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego sądowy kurator zawodowy składa stosowne wnioski oraz co najmniej raz w miesiącu zawiadamia sąd penitencjarny o zachowaniu skazanego, w szczególności o tym, czy wykonuje on nałożone obowiązki i przestrzega porządku prawnego.
2. Sądowy kurator zawodowy niezwłocznie zawiadamia sąd penitencjarny o każdym przypadku naruszenia przez skazanego porządku prawnego lub nałożonego na skazanego obowiązku, w szczególności o popełnieniu przez skazanego przestępstwa lub przestępstwa skarbowego.

Art. 75.

1. Żądania, wezwania, wnioski i zawiadomienia, o których mowa w art. 73 i 74, a także inne wezwania i zawiadomienia można składać także za pomocą telefaksu lub poczty elektronicznej; w takim przypadku dowodem doręczenia jest potwierdzenie transmisji danych.
2. Przepis ust. 1 stosuje się wobec skazanego, jeżeli wskaże on organom, o których mowa w art. 73, numer telefaksu lub adres poczty elektronicznej.

Art. 76.

Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, sposób oraz szczegółowe warunki wykonywania kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego, mając na uwadze w szczególności kontrolowanie i ocenę zachowania skazanego w czasie wykonywania kary w tym systemie oraz zakres niezbędnej dokumentacji sporządzanej przez sądowego kuratora zawodowego.

Rozdział 5

Nadzór nad wykonywaniem kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego

Art. 77.

Nadzór nad legalnością i prawidłowością wykonywania kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego sprawuje sędzia penitencjarny.

Art. 78.

Sądowy kurator zawodowy informuje sędziego penitencjarnego o każdym przypadku nieprawidłowości w funkcjonowaniu upoważnionego podmiotu dozoru, o którym dowiedział się, wykonując czynności związane z organizowaniem i kontrolowaniem wykonywania kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego.

Art. 79.

1. W razie stwierdzenia istotnych uchybień w funkcjonowaniu upoważnionego podmiotu dozoru sąd penitencjarny informuje o tym prezesa właściwego sądu.
2. Prezes właściwego sądu wzywa upoważniony podmiot dozoru do usunięcia uchybień w wyznaczonym terminie, nie dłuższym jednak niż 3 miesiące.
3. W przypadku nieusunięcia uchybień w wyznaczonym terminie prezes właściwego sądu zawiadamia o tym Ministra Sprawiedliwości.

Art. 80.

1. Jeżeli nieusunięte uchybienia, o których mowa w art. 79 ust. 1, powodują nieprawidłowe wykonywanie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego, Minister Sprawiedliwości wydaje decyzję w przedmiocie zawieszenia wykonywania tych dozorów elektronicznych przez upoważniony podmiot dozoru w całości albo w części.
2. Decyzja jest natychmiast wykonalna.
3. O treści decyzji Minister Sprawiedliwości zawiadamia właściwe sądy.

Art. 81.

1. W przypadku zawieszenia wykonywania kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego, o którym mowa w art. 80 ust. 1, Minister Sprawiedliwości zarządza, na czas trwania zawieszenia, kontynuowanie tych dozorów elektronicznych przez inny upoważniony podmiot dozoru.
2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, wszelkie koszty przeniesienia i kontynuowania dozorów ponosi ten upoważniony podmiot dozoru, którego działalność zawieszono.
3. Przepis art. 60 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 82.

1. Jeżeli kontynuowanie systemu dozoru elektronicznego w warunkach, o których mowa w art. 81 ust. 1, powodowałoby dla skazanego lub jego najbliższej rodziny zbyt ciężkie skutki, sąd penitencjarny może udzielić skazanemu, na jego wniosek, przerwy w wykonaniu kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego, nakazując niezwłoczne usunięcie stacjonarnego urządzenia monitorującego i nadajnika.
2. Okres przerwy biegnie od dnia wydania postanowienia w tym przedmiocie.
3. Jeżeli przerwa trwała przez okres równy co najmniej połowie kary pozbawienia wolności wykonywanej w systemie dozoru elektronicznego, sąd może warunkowo zawiesić wykonanie reszty kary na zasadach określonych w art. 69-75 Kodeksu karnego.

Art. 83.

Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, sposób, zakres i tryb sprawowania nadzoru nad wykonywaniem kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego, uwzględniając w szczególności legalność i prawidłowość wykonywania kary w tym systemie, sposób eliminowania stwierdzonych uchybień oraz sposoby dokumentowania i przeprowadzania tego nadzoru.

Rozdział 6**Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe****Art. 84.**

W ustawie z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz.U. Nr 50, poz. 580, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 12 w ust. 2 w pkt 33 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 34 i 35 w brzmieniu:
 - „34) zezwoleniu albo uchyleniu zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego,
 - 35) przerwie, warunkowym zawieszeniu albo wykonaniu kary pozbawienia wolności odbywanej poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego.”;
- 2) w art. 22 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
 - „3. Biuro informacyjne niezwłocznie zawiadamia właściwy sąd o udzieleniu skazanemu zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego.”.

Art. 85.

W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. Nr 99, poz. 1001, z późn. zm.⁶⁾) w art. 2 w ust. 1 w pkt 2 lit. g otrzymuje brzmienie:

- „g) nie jest osobą tymczasowo aresztowaną lub nie odbywa kary pozbawienia wolności, z wyjątkiem kary pozbawienia wolności odbywanej poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego,”.

Art. 86.

Przepisy niniejszej ustawy stosuje się również przy wykonywaniu orzeczonej kary pozbawienia wolności, która stała się wykonalna przed dniem jej wejścia w życie.

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w w Dz.U. z 2001 r. Nr 56, poz. 579, z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 197, poz. 1661, z 2003 r. Nr 137, poz. 1302, z 2005 r. Nr 183, poz. 1537, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 157, poz. 1119 oraz z 2007 r. Nr 136, poz. 957.

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w w Dz.U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 94, poz. 788 i Nr 164, poz. 1366, z 2006 r. Nr 94, poz. 651, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 144, poz. 1043, Nr 149, poz. 1074, Nr 158, poz. 1121 i Nr 217, poz. 1588 oraz z 2007 r. Nr 89, poz. 589, Nr 115, poz. 791 i 793 i Nr 120, poz. 818.

Art. 87.

Przepisów niniejszej ustawy nie stosuje się do skazanego na karę pozbawienia wolności określoną w art. 6 ust. 1 lub 2, który pomimo wezwania do jej odbycia albo upływu terminu przepustki, czasowego zezwolenia na opuszczenie zakładu karnego lub przerwy w wykonaniu kary nie stawiał się w zakładzie karnym, chociażby w dniu wejścia w życie ustawy, chyba że w dostateczny sposób wykaże, że niestawiennictwo nastąpiło z przyczyn od niego niezależnych.

Art. 88.

Przepisy o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego stosuje się także po upływie okresu obowiązywania ustawy w sprawach, w których sąd penitencjarny wydał chociażby nieprawomocne orzeczenie o zezwoleniu, o którym mowa w art. 6 ust. 1 lub 2.

Art. 89.

1. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2008 r., z wyjątkiem art. 2, 3, 4, 59, 62 i 69, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
2. Ustawa obowiązuje do dnia 30 czerwca 2013 r.